

Sandefjord, 26. september 2014: Vedtak i sak 101-2014.

Klager: NN

Innklaget: Kredinor, postboks 782 sentrum, 0106 Oslo.

Saken gjelder: Om inkassovarsel og betalingsoppfordring er avsendt på betryggende måte.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57. Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet.

Kravet gjelder et ubetalt krav på nettleie til XX Nett AS. Hovedkravet utgjør kr 334,95 og forfalt til betaling 26.02.14.

2. Saksforholdet.

Da kravet ikke var betalt til forfall, ble saken overført til innklagede for inndrivning. Innklagede sendte inkassovarsel i fordringshavers navn, men til en annen adresse enn den som var oppført i fakturaen.

Grunnet fortsatt manglende betaling ble betalingsoppfordring sendt til samme adresse som inkassovarslet. Inkassosalær var lagt til kravet med kr 320.

Etter først å ha vært i kontakt med innklagede henvendte klager seg til Inkassoklagenemnda. Klager viste til at han verken hadde mottatt opprinnelig faktura eller inkassovarsel, men at han nå hadde mottatt inkassobrev fra den nye eieren av adressen både inkassovarslet og betalingsoppfordringen var sendt til. Klager krevde frafall av inkassoomkostningene.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvarende svar til Inkassoklagenemnda anførte innklagede at varslene var sendt på betryggende måte, og at de var i samsvar med gjeldende regelverk.

3. Partenes anførsler.

Klager anfører at det må være galt at han belastes inkassosalær. Verken faktura eller inkassovarsel er mottatt. Betalingsoppfordring er sendt til den adresse klager flyttet fra i mai 2012. Betalingsoppfordringen ble overlevert fra ny eier av denne eiendommen. Det er heller ikke forsøkt å få tak i klager på telefon. Kravet på inkassokostnader bestrides.

Innklagede anfører at post er betryggende avsendt, idet inkassovarsel og betalingsoppfordring er sendt til en adresse innklagede hadde holdepunkter for å tro at klager kunne nås på. I annen sak til innfordring ble inkassovarsel sendt til fakturaadressen, men kom i retur. Da klager fra tidligere var registrert hos innklagede med en annen adresse, valgte innklagede å benytte denne adressen i inkassovarslet og betalingsoppfordringen. Det er ikke mottatt post i retur fra den endrede adressen.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken.

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 08.09.14. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å betale kostnadene ved utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Det følger av § 17 fjerde ledd at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom reglene i blant annet inkassoloven §§ 9 og 10 er overtrådt.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at faktura er sendt til klagers nåværende adresse, mens både inkassovarsel og betalingsoppfordring ble sendt til en adresse klager hadde fraflyttet i mai 2012. Klager skal hverken har mottatt faktura eller inkassovarsel. Slik nemnda oppfatter det, mottok klager betalingsoppfordringen av huseieren på den fraflyttede adressen.

Det følger av inkassoloven §§ 9 og 10 at skyldner skal varsles skriftlig på papir før kravet oversendes til inkasso og etter at et krav er mottatt til inkasso. Inkassovarselet skal sendes etter forfall og opplyse skyldneren om at saken vil bli oversendt til inkasso dersom kravet ikke blir betalt innen en betalingsfrist på minst 14 dager. Betalingsoppfordring skal sendes når et krav er mottatt til inkasso. Skyldner skal oppfordres til enten å betale eller å komme med innsigelser mot kravet innen en frist på minst 14 dager. I forarbeidene til loven er det i Ot prp nr 2 (1987-88) på side 57 uttalelser om hvordan inkassovarsler skal sendes. Her heter det blant annet:

”Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av Folkeregisteret.”

Inkassoklagenemnda bygger i sin praksis på disse uttalelsene og har lagt til grunn at dette også gjelder betalingsoppfordring og andre brev og varsler. Utgangspunktet er altså at alle varsler skal sendes til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren. Først hvis en slik adresse ikke er oppgitt, kan varslene sendes til folkeregistrert adresse.

Nemnda legger til grunn at fakturaen, som var sendt til oppgitt adresse, var betryggende avsendt. Det fremgikk flere steder på fakturaen at kravet gjaldt betaling for strømforbruk på fakturaadressen. Inkassovarsel og betalingsoppfordring ble likevel sendt til en annen adresse enn den fordringshaveren hadde benyttet, en adresse som klager hadde flyttet fra og som heller ikke samsvarte med klagers folkeregistrerte adresse. Innklagede har altså på eget initiativ endret adresse. Etter nemndas syn hadde innklagede under disse omstendigheter ikke *god grunn* til å tro at man ville nå skyldneren på den endrede adressen. Varslene regnes derfor ikke som avsendt på betryggende måte og skyldners erstatningsplikt for de utenrettslige inkassoomkostningene er bortfalt, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak.

Klager gis medhold og skal ikke betale inkassoomkostninger.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda.

